

siessenek s nyilatkozatban tiltakozzanak a «szakma», a «testület» sérelme ellen. Ezen a téren teljes az egyéni felelősség elve s kiki személyes erkölcsi kockázattal teljesíti önként vállalt kötelességét.

* * *

Egy nagy, erkölcsi eszmény: a köz szolgálata; egy-két irányelv, mely e szolgálatnak «törvényt szab és határt»; egyebekben pedig teljes önállósága, de teljes felelőssége is az egyénnek, ki e szolgálatra önként vállalkozott: ennyiből áll, rövidre fogva, az irodalmi (közéleti) nyilvános bírálat saját alkotmánya.

Jogrendszernek talán fölöttébb egyszerű, de — úgy tetszik — van benne valami becslésre méltó.

Horváth János

A RENDELTETÉS MAGASZTOSSÁGA.

Vannak szívek, kik befogadtak,
rám is süttöt a szerelet Napja;
kik jóért jót örömmel adtak,
boldog ki ad és aki kapja.

Hogy fájt néha a zürös élet
s megüzölt sok-sok, sanda bánat,
szemére hányjam tán az Égnek
s eltakarjam virág-orcámat?

Nem, nem! Az Emberség keresztje
rajtam s viselni büszke átok,
árnyék és fény csak had feressze
lelkemet, míg a Napba látok.

Emberként élni sírva, fájva,
máskor örömben égve lesni
szent, felreptlő, tüzes szárnyra
s magasból újra mélybe esni,

örök regéje ez a létnek:
felszárnnyalás, mely halni lendült,
ide küldettünk bús cselédnek
s királyi sors cselédi terhünk.

Szolgák, királyok s bús virágzás
Naphényországban szent halálra,
igaz-egy ember nem kíván mást
és sorsa kulcsát megtalálja.

Komjáthy Aladár.